

“כוח לעובדים?” – על התארגנות עובדים – תקציר בעקבות פרשת “פלאפון” – בג”ץ 4179/13 לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים נ’ בית הדין הארצי לעבודה

מבזק הארת פסיקה זה עוסק בעתירה שהוגשה על ידי ארגוני המעסיקים לבית המשפט העליון בשבתו כבג”ץ נגד פסיקת בית הדין הארצי לעבודה שאסרה על מעסיק להביע עמדה בשלב ההתארגנות הראשוני של עובדיו והגבילה את יכולתו לפעול לסיכול ניסיונות התאגדות.

העתירה עוסקת בגבולות התנהלותו של המעסיק בזמן מהלכי ההתארגנות הראשונית של העובדים ודנה באיזון הראוי בין זכותו של המעסיק לקניין ולחופש ביטוי מול זכות ההתארגנות של העובד.

בית המשפט העליון דחה את העתירה,¹ והדגיש כי בג”ץ אינו מעוניין להתערב יתר על המידה בקביעותיו של בית הדין הארצי לעבודה, אשר תחום העבודה הוא תחום מומחיותו. נקבע כי האינטרס החברתי מחייב הגנה על התארגנות עובדים ראשונית וזאת בין היתר עקב הצורך האינהרנטי בעבודה מאורגנת. כמו כן, נקבע כי העבודה המאורגנת היא חשובה במיוחד עבור עובדים הנמצאים בדרגים הנמוכים והבינוניים וכן בעת שפל כלכלי. בית המשפט הדגיש עוד כי האיזון בין האינטרסים יהפוך ל”מדויק” בחלוף הזמן, ויתאים את עצמו למציאות המשתנה.

ד”ר מיכל שקד מאירה את פסק הדין.

מעבר להחלטה ולהארת הפסיקה, בלחיצה עליהן

פסק הדין: בג”ץ 4179/13 לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים נ’ בית הדין הארצי לעבודה

הארה 1: ד”ר מיכל שקד – זכות ההתארגנות המקצועית אחרי פסיקת “פלאפון”

¹ בג”ץ 4179/13 לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים נ’ בית הדין הארצי לעבודה (פורסם בנבו, 7.7.2014).